

ÎNCHEIERE

04 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Furtună Victoria împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2023 Furtună Victoria a înaintat la Curtea Supremă de Justiție acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 prin care s-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2023 din 13 octombrie 2022 și decizia Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Furtună Victoria, cu restituirea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor privind efectuarea investigațiilor suplimentare (f.d. 2-12).

Întru susținerea acțiunii înaintate, reclamanta a relatat că, începând cu anul 2006 activează în sistemul procuraturii în calitate de procuror, iar prin Ordinul Procurorului general al Republicii Moldova nr. 775 din 18 iulie 2016, a fost numită pe o perioadă nedeterminată în funcția de procuror în Procuratura Anticorupție.

La 21 aprilie 2022, i-a fost repartizată spre examinare, plângerea cet. Russu Denis privind comiterea de către angajații Curții de Apel Chișinău, a infracțiunilor prevăzute de art. 303, 310, 327 și 329 din Codul penal. În urma examinării alegațiilor formulate în plângere, la 06 mai 2022 a emis ordonanță, prin care a refuzat examinarea plângerii petiționarului Russu Denis, în ordinea prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 09 iunie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată plângerea înaintată de către avocatului Dragomir Aliona în ordinea prevederilor art. 299¹ din Codul de procedură penală, în interesul petiționarului Russu Denis, împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Anticorupție, Victoria Furtună din 06 mai 2022.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, Sediul Ciocana din 07 februarie 2023, s-a dispus respingerea plângerii depusă de avocatul Aliona Dragomir în interesele petiționarului Denis Russu, împotriva

ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună din 06 mai 2022 și a ordonanței Procurorului-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, Elena Cazacov din 09 aprilie 2022 privind respingerea plângerii avocatului Aliona Dragomir, ca fiind neîntemeiată, pe motiv că circumstanțele invocate de petiționar urmează a fi elucidate odată cu fondul cauzei în procesul realizării dreptului la un recurs efectiv. Recursul înaintat împotriva încheierii din 07 februarie 2023 este obiect de examinare la Curtea de Apel Chișinău.

Reclamanta a indicat că la 28 iunie 2022 în adresa Consiliului Superior al Procurorilor, a fost depusă sesizarea petiționarul Russu Denis, prin care s-a solicitat pornirea procedurii disciplinare în privința sa, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu la examinarea plângerii penale lui Denis Russu, neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației în vigoare, prin prisma prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul de procedură penală (care a fost declarată neconstituțională), ceea ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură.

Potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură, sesizarea a fost remisă conform competenței în adresa Inspecției procurorilor, iar la 04 august 2022, în urma examinării sesizării înaintate, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Nicolae Tricolici a emis Decizia de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună. Potrivit conținutului Deciziei menționate, s-a stabilit că acțiunile procurorului nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale legislației de procedură penală.

Nefiind de acord cu decizia Inspecției procurorilor, la 17 august 2022 Russu Denis a depus în adresa Colegiului de disciplină și etică, o contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04 august 2022, care prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-123/2022 din 13 octombrie 2022, s-a respins.

Specifică reclamanta că petiționarul Denis Russu, nefiind de acord cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică, la data de 25 octombrie 2022 a depus contestație la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat adoptarea unei noi hotărâri prin care procurorul în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună să fie trasă la răspundere disciplinară pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și lipsa de imparțialitate la examinarea completă și obiectivă a plângerii penale.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 s-a hotărât casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2023 din 13 octombrie 2022 și decizia Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, cu restituirea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare, motivând că identificarea tuturor factorilor trebuia să fie unul dintre elementele procedurii disciplinare, însă aceste aspecte importante nu au fost clarificate și nu au constituit obiect de analiză, ceea ce generează dubii rezonabile privind profunzimea verificărilor efectuate și condiționează îndoieli privind veridicitatea argumentelor prezentate de Inspeția procurorilor și Colegiului de disciplină și etică. Respectiv, decizia Inspecției procurorilor și hotărârea Colegiului de disciplină și etică urmau să fie suficient de motivate pentru a răspunde la toate alegațiile autorului sesizării, însă din conținutul acestora nu poate fi dedus care din elementele

abaterii disciplinare nu sunt întrunite în acțiunile și/sau inacțiunile procurorului. Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că pentru a oferi un răspuns motivat la argumentele autorului sesizării se impune reexaminarea faptelor invocate de petiționar.

Consideră reclamanta că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 27 iunie 2023, este una ilegală și pasibilă anulării deoarece a fost adoptată cu încălcarea legislației materiale, care reglementează procedura examinării și aplicării sancțiunilor disciplinare, fiind emisă în detrimentul drepturilor și intereselor sale, fără a ține cont de limitele atribuțiilor Consiliului Superior al Procurorilor, care este un organ de autoadministrare a Procuraturii.

Caracterul defavorabil al actului administrativ contestat, rezultă din faptul că la moment în privința sa, este pornită o procedură disciplinară, iar în conformitate cu prevederile, art. 35 alin. (4) al Legii nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, „Nu pot fi aplicate măsurile de încurajare prevăzute la alin. (1) și (3) procurorilor în privința cărora este pornită o procedură disciplinară sau care au sancțiuni disciplinare nestinse”. Astfel, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 este un act administrativ individual defavorabil.

Menționează reclamanta că legiuitorul a stabilit exhaustiv procedura de efectuare a controlului legalității actelor emise de procuror, aceasta fiind o atribuție a procurorului ierarhic superior, ulterior a judecătorului de instrucție, iar Inspekția procurorilor, Colegiului de disciplină și etică, cât și Consiliul Superior al Procurorilor nu au competență legală de a se expune asupra legalității actelor procesuale emise de procuror, aceasta fiind o imixtiune în activitatea procurorului. Mai mult ca atât, petiționarul și-a valorificat dreptul de a contesta ordonanța din 06 mai 2022, atât în ordinea controlului ierarhic superior, cât și în ordinea controlului judecătoresc. Iar, analiza argumentelor Consiliului Superior al Procurorilor, privind necesitatea efectuării investigațiilor în privința sa, prin prisma procedurii disciplinare, consideră că a fost formulată într-un mod general și subiectiv. Totodată, constatările Consiliului Superior al Procurorilor, la emiterea hotărârii din 27 iunie 2023, privind reexaminarea procedurii disciplinare și efectuarea unor investigații suplimentare aferent legalității ordonanței din 06 mai 2022, au fost făcute de persoane care nu sunt abilitate cu asemenea atribuții, potrivit prevederilor Codului de procedură penală. Or, nu a fost emis vreun act procedural prin care să se stabilească maniera ilegală sau neîntemeiată de examinare a plângerii cet. Russu Denis din 21 aprilie 2022, atâta timp cât procurorul decide asupra unei sau altei soluții, în mod independent și în corespundere cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală.

Reclamanta susține că potrivit contestației cet. Denis Russu, ultimul contestă doar Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-123/2022 din 13 octombrie 2022, fără a face careva referire la decizia Inspekției procurorilor din 04 august 2022, iar prin hotărârea din 27 iunie 2023, membrii consiliului au excedat limitele contestației, casând și decizia Inspekției procurorilor din 04 august 2022. Or, atât în textul hotărârii contestate, cât și în materialele prezentate, careva solicitări suplimentare privind anularea decizia Inspekției procurorilor din 04 august 2022, nu au fost depuse.

Reclamanta menționează că în conformitate cu prevederile pct. 9.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, în urma examinării contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, Consiliul decide: a) respingerea contestației și menținerea hotărârii contestate; b) admiterea contestației, casarea

hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

Asemenea prevederi sunt expres stipulate și în conținutul art. 86 alin. (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la procuratură și anume în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: a) menținerea hotărârii contestate; b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

Prin urmare, la adoptarea hotărârii nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 prin care a fost casată hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2022 din 13 octombrie 2022 și decizia Inspecției procurorilor din 04 august 2022, Consiliul Superior al Procurorilor urma să adopte o nouă hotărâre prin care să soluționează cauza, însă acesta ilegal a hotărât restituirea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare, or, asemenea soluție în cazul casării hotărârii contestate, nu este prevăzută de lege.

Indică reclamanta că la caz, au fost încălcate prevederile pct.9.4 al Regulamentului, potrivit căruia în termen de 5 zile de la data recepționării contestațiilor împotriva hotărârilor Colegiului de disciplină și etică, aparatul Consiliului informează partea, alta decât cea care a depus contestația despre contestația depusă și le expediază o copie a contestației. La caz, contestația cet. Russu Denis, a fost înregistrată inițial la Colegiul de disciplină și etică la 25 octombrie 2022, iar la Consiliul Superior al Procurorilor, la data de 27 octombrie 2022. Ulterior, abia la data de 26 iunie 2023, ora 10:47, cu încălcarea termenului de informare, pe adresa de e-mail a primit copia contestației și notificarea, prin care a fost informată că la 27 iunie 2023, începând cu ora 08:00, va fi convocat Consiliul Superior al Procurorilor unde va fi examinată inclusiv contestația cet. Russu Denis, fapt ce contravine pct. 9.6 al Regulamentului și anume „Ziua, ora și locul examinării contestației se comunică, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței, procurorului vizat în hotărârea contestată, candidatului la funcția de procuror care a depus plângerea, inspectorului, precum și altor persoane”.

Suplimentar, în conformitate cu pct. 9.5 al Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegii se examinează de către Consiliu, de regulă, la următoarea sedință a Consiliului, însă nu mai mult de o lună de la data înregistrării acestora la aparatul Consiliului. În speță contestația a fost înregistrată la 25 octombrie 2022, iar examinarea acesteia a avut loc la 27 iunie 2023 la un interval de 7 luni.

Consideră hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 27 iunie 2023 fiind adoptată contrar legii, fiind lipsită de temei legal pentru reinițierea procedurii disciplinare în privința sa, din care motiv urmează a fi anulată.

Pârâtul, Consiliul Superior al Procurorilor la 26 septembrie 2023 a depus referință la cererea de chemare în judecată, solicitând emiterea unei încheieri prin care să fie declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de Furtună Victoria, în temeiul art. 207 alin. (2) lit.e) din Codul administrativ, or la caz nu este îndeplinită condiția prezenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantei și vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ.

Sustine pârâtul că reclamanta a avut acces la un tribunal, iar cadrul normativ i-a oferit 3 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acesteia nu este afectat în substanța sa.

Menționează pârâtul că prin decizia Inspecției procurorilor din 21 septembrie 2023, a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului Victoria Furtună din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară, iar la moment procedura disciplinară se află pe rolul Inspecției procurorilor.

Studiind materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, pretinsa acțiune înaintată de către Furtună Victoria, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.

Art. 3 din Codul administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 207 alin. (1), alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Reținând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, unul dintre elementele definiției ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat. Or, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin prezenta acțiune se solicită, anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-114/2023 din 27 iunie 2023 prin care s-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2023 din 13 octombrie 2022 și decizia Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Furtună Victoria, cu restituirea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor privind efectuarea investigațiilor suplimentare.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, la 28 iunie 2022 petiționarul Russu Denis a depus la Consiliul Superior al Procurorilor sesizare privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, solicitând pornirea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Victoria Furtună, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu la examinarea plângerii penale lui Denis Russu, neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației în vigoare, prin prisma prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul de procedură penală (care a fost declarată neconstituțională, a se vedea HCC nr. 6/2019) contra prevederile art. 298-299² din Codul de procedură penală, ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură (f.d. 47-49).

Prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor Nicolae Tricolici din 04 august 2022 s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Furtună Victoria, din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară (f.d. 53-55).

Prin hotărârea nr. 3-123/2022 cu privire la examinarea contestației cet.Russu Denis împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Furtună

Victoria din 13 octombrie 2022 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor s-a respins contestația depusă de cet. Russu Denis împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Furtună Victoria (f.d. 56-60).

Prin hotărârea nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor a fost admisă contestația domnului Denis Russu împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2022 din 13 octombrie 2022, casată hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-123/2022 din 13 octombrie 2022 și decizia Inspecției procurorilor din 04 august 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtună, restituirea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare (f.d. 75-80).

Prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor Nicolae Tricolici din 21 septembrie 2023 s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Furtună Victoria, din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară (f.d. 93-96).

Însă, anterior, la 14 septembrie 2023 Furtună Victoria a înaintat acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 (f.d. 2-12). Or, art. 189 a Codului administrativ alin. (1) indică că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 87 alin. (1) din Codul administrativ indică că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.

Astfel, solicitările reclamantei privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 sunt eronate și nu pot fi reținute, or în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Totodată, Completul de judecată reține la caz prevederile art. 49 alin. (1), (4) lit.a) și alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, care explică că, după finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite una din următoarele decizii motivate:

a) de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară;

b) de transmitere a materialelor la Colegiul de disciplină și etică, dacă identifică un temei de tragere la răspundere disciplinară.

Decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul sesizării la Colegiul de disciplină și etică în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia.

În accepțiunea art. 51 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, după examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărâri:

- a) privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare;
- b) privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară;
- c) privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărârii cu privire la cauza disciplinară;
- d) privind încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Potrivit pct. 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, examinând contestația asupra deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă de Inspekția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică adoptă una dintre următoarele soluții: 1) respinge contestația și menține hotărârea contestată; 2) admite contestația și: a) examinează cazul pe fond, cu emiterea unei noi hotărâri; b) **dispune remiterea procedurii disciplinare Inspekției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.**

Pct. 78 din Regulamentul sus-menționat, prescrie că hotărârea Colegiului pe cauza disciplinară poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția procurorilor sau procurorul vizat în hotărâre, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia. Termenul de 5 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului devin irevocabile.

Conform art. 86 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: menținerea hotărârii contestate; casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

Conform pct. 79 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

La fel și pct. 9.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225/16 din 14.09.2016, prevede că în urma examinării contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, Consiliul decide: a) respingerea contestației și menținerea hotărârii contestate; b) admiterea contestației, casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

În acest sens, Completul de judecată notează că, Inspekția procurorilor și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Procurorilor, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Astfel, o persoană interesată căreia

Inspekția procurorilor i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Colegiul de disciplină și etică. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

De altfel, se reține că unicul organ competent în constatarea și/sau încetarea procedurilor disciplinare, cât și aplicarea sancțiunilor disciplinare este Colegiul de disciplină și etică și Consiliul Superior al Procurorilor, iar instanța de contencios administrativ nu poate substitui competențele acestor organe. Din coroborarea textelor legale nominalizate rezultă cu certitudine competența organelor sus-menționate aferentă procedurilor disciplinare în privința procurorilor.

Conform prevederilor art. 3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Respectiv, întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui procuror, în activitatea acestuia fiind interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspekția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică cât și Consiliul Superior al Procurorilor, activează ca un „tribunal”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele *Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii* din 21 februarie 1975, §38, *Ashingdane contra Regatului Unit* din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Furtună Victoria nu poate revendica că, prin hotărârea nr. 1-114/2023 din 27 iunie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor, i s-a încălcat un drept în sensul art.17 din Codul administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Totodată, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 din Codul administrativ, de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin rigoare, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acesteia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Din considerentele menționate Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Furtună Victoria împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție punctează că, admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Totodată, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și alin. (2), art. 230 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Furtună Victoria împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Se explică lui Furtună Victoria, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc